

„духа срещу кометата“ — както казва единъ астрономъ.

Кометитѣ никога не се връщатъ въ сѣщия видъ, който сѣ имали преди; тѣ сѣ много промѣнчиви: — измѣня се както формата на главата, така особено и опашката имъ. Понѣкога тия промѣни ставатъ само за нѣколко дни. Често опашката имъ се раздвоява, а кометата отъ 1744 година се раздѣлила на шестъ опашки. Съ право кометитѣ минаватъ за най-вѣтрничавитѣ между небеснитѣ създания.

Какво би станало обаче, ако нашата улегнала вече въ своя ходъ и въ своята възраст Земя се срещне съ такава една небесна скитница? Нали тъкмо една такава възможна среща плаши земнитѣ жители, когато се яви голѣма комета на небето! Много се говори и писа по вестницитѣ презъ 1910 г. за срещата на Халеевата комета съ Земята, която трѣбваше да стане, споредъ изчисленията, на 19 май сѣщата година. Човѣчеството бѣ не малко развълнувано, обаче нищо не се случи. Именитиятъ френски астрономъ Камилъ Фламарйонъ е описалъ съ потресна сила въ единъ романъ „Свършекътъ на свѣта“ сблъскването на Земята съ една комета и загиването на човѣчеството и неговата култура.

Дали това е възможно? Математически това е възможно, понеже пѣтътъ на Земята може да се пресѣче съ тоя на кометата, когато последната се приближава къмъ Слънцето, привличана отъ него. Но вѣроятността за тая среща е 1 срещу 281,000,000, значи много по-малка, отколкото за голѣмата печалба отъ държавната лотария! Но, дори и да мине Земята презъ кометата, какво би се случило? Както казахме, масата на кометната глава е около 200,000 пѣти по-малка отъ земната, при това е силно разрѣдена. Наистина, на нѣкои мѣста на Земята биха попадали метеори отъ по нѣколко тона, съ бързина 50 клм. въ секунда, но това би се равнявало на нѣкоя отъ голѣмитѣ въздушни